

164. Ó, Jézusom, az érzelmem...

1. Ó, Jé-zu-som, az ér-zel-mem, Mint a ti-éd, o-lyan le-gyen;

Hogy így i - ga-zán té - ge-det Kö-ves-se-lek, mint gyer-me - ked!

2. Az élted mutatja nekem, Mi légyen kötelességem;
Mily távol vagyok attól még, Hogy hozzád hasonlíthatnék!
3. Mily erős volt reménységed, Hogy Atyád el nem hagy téged;
Ó, adjad nékem is, Uram, Hogy benned bízam untalan!
4. Te oly sokszor a hegyeken Virrasztál egész éjjelen;
Te szüntelen imádkoztál; Ó, ebben segíts s buzdítsál!
5. A szegényeken segítni, A betegeken könnyíteni,
Te ezt szeretetből tetted; Bár megtanulhatnám tőled!
6. Mint a bárány, úgy szenvedtél, Haragra fel nem gerjedtél;
De ha bántották Atyádat, Te fölemelted szavadat.
7. Adj bátorságot, Istenem, És bölcsességet énnekem,
De egyszersmind alázatot És szent elővigyázatot!
8. Szent tanítványid – mindnyájan – Követtek téged próbákban;
Majd ott lesznek Sion hegyén, Trónod előtt örvendezvén.
9. Ó, segíts engem, fiadat, Hogy járjam a Te utadat;
S ha országodban ott leszek, Én mindörökké dicsérlek.

165. Fel, és magasztaljuk...

1. Fel, és ma-gasz-tal-juk Üd-vö-zí-tőn-ket, Mint ott fent az
Mert ked-ves a gyer-me-ki hő kö-sző-net!

6
an-gya-lok é-ne-ke-it, Úgy hall-gat-ja itt lent hű gyer-me-ke-it.

2. Már mielőtt ismertük, Ő szeretett,
És midőn bajunk volt, azon kesergett;
Atyákat s anyákat ad segítségül,
És jó tanítókat is vezetőül.
3. Ő ad iskolákat, és bölcsességet,
Hogy tanuljunk isteni érzelmeket;
És így szól: ó, jöjjetek, ti gyermekek,
S én boldog nyugalmat adok tinektek!
4. A lelki munkára szólít Ő minket,
Hogy tegyen mindenki amennyit tehet,
Mert lesz még egy nyár, midőn lesz aratás,
És a munka szerint lesz jutalmazás.

166. A reggeli óra kedves...

1. A reg-ge-li ó-ra ked-ves, Ha Is-ten-nel kezd-jük meg;